

Za pseudonymem George Sand se skrývá žena mnoha tváří a atributů: velmi disciplinovaná spisovatelka, skandalistka, revolucionářka, feministka, socialistka, humanistka, milenka slavných mužů, jejich inšpirátorka, svobodná žena... Jejích tváří najdeme opravdu mnoho, počínaje dívkou, která chtěla vstoupit do kláštera, a konče konzervativní dámou, paní na Nohantu, jež psala pohádky pro děti. Dílo, které po sobě zanechala, je velmi rozsáhlé a také nejednotné, odráží vývojové fáze, kterými tato žena za svůj život prošla. Svou tvorbu začala romány, které můžeme zařadit k romantismu, další fází byly její romány socialistické, v nichž se zastávala práv lidu a aktivně se účastnila politického dění. Revoluce roku 1848 ji ale připravila o iluze, že může ve společnosti něco změnit, uchýlila se proto do ústraní, kde začala psát knihy věnované jejímu milovanému venkovskému prostředí a idealizaci života venkovanů. Pro svou práci jsem si ji vybrala nejen kvůli zajímavosti a bohatosti její tvorby, ale také díky její osobnosti, způsobu života a myšlenkám, které neváhala realizovat navzdory společnosti a jejím předsudkům. Život a dílo této slavné ženy by vydaly na několik rozsáhlých studií, a proto bylo potřeba, abych se ve své práci zaměřila pouze na určitý úsek jejího života a na tvorbu s tímto obdobím spojenou. Nejznámější je zcela jistě prostřední období jejího života, zhruba léta 1833-1848. Je to doba jejích nejradikálnějších myšlenek, naplněná bohatou tvorbou a společenskou angažovaností a vyhlášená zejména slavnými milenci, s nimiž prožívala bouřlivé vztahy - Alfred de Musset, republikán Michel de Bourges, Frédéric Chopin. V těchto letech už byla Sand vyvrážděnou ženou s jasnými názory, ženou, která si od nikoho nedala vzít svou nabytou svobodu, která se ve svém životě osvobodila od předsudků a obvyklých konvencí své doby.